

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΨΗΦΟΣ

Με την ψήφο πού έδωσε σις γυναίκες η Γαλλική Βουλή για τις δημοτικές εκλογές έχασαν οι αντιφεμινιστές ένα από τα σοβαρώτερα επιχειρήματά τους: δι η γυναίκα πού θέλει να μείνει γυναίκα, να μη χάσει τη γοητεία του φύλου της δεν ενδιαφέρεται για την πολιτική της χειραφέτηση, παράδειγμα η γαλλίδα. Ός τόσο οι γαλλίδες, πού κανένας δεν μπορεί να τους άμφισβητήσει την πρώτη θέση ως προς τη φιλοκαλία και τη χάρη έκαναν τόσο συνειδητό κι επίμονο άγώνα πού νίκησαν κάθε αντίδραση. Γιατί η γαλλίδα, ίσια ίσια επειδή είναι γυναίκα, ξέρει τί σημασία έχει για αυτή, για τα παιδιά της, για την οικογένειά της, τό να έχει ψήφο, άς είναι για την ώρα και στο δήμο μονάχα. Τό πρακτικό μυαλό της γυναικας, η νοικοκυρστική νοοτροπία της, θά συντελέσει, όπως λέγει η προκήρυξη του «Συνδέσμου των γαλλίδων για την ψήφο της γυναικας», να καλύτερέψουν τα νοσοκομεία και τα άστυα, να χτιστούν φτηνά σπίτια, να επικρατήσει η καθαριότητα στους δρόμους, να καταπολεμηθεί η άκρίβεια της ζωής. Με την ψήφο της η γυναίκα θάγωνιστή μέσα στο δήμο υπέρ της ήθικης των παιδιών, έναντι των άνθυγιεινών κατοικιών, της άθλιότητας, της άρρώστειας, του πολέμου.

Θά λέγαμε ίσως πώς δεν πρέπει να δοθεί στην προκήρυξη αυτή περισσότερη σημασία άπ' όση δίνομε όλοι στα προγράμματα των διαφόρων κομμάτων, γεμάτα σχεδόν πάντα από ύποσχέσεις πού ποτέ δεν εκπληρώνονται, αν δε βλέπαμε παντού τις γυναίκες τις χειραφετημένες νάγωνίζονται με άξιοθάυμαστο ζήλο για να πραγματοποιήσουν αυτό τό πρόγραμμα πού είναι κατ' ούσίαν παντού τό ίδιο.

Καθημερινώς μās βασανίζουν χίλιες δυό ένοχλήσεις και χίλια δυό στραβά πράγματα. Τα παιδιά δεν πηγαίνουν σχολείο, ρεμπελεύουν στους δρόμους, πού είναι βρώμικοι και άνθυγιεινοί. Βασανίζόμαστε ακόμα μέσα σε στενόχωρες και πανάκριβες κατοικίες, και η αλοχρονόρθεια μās έκαμε τη ζωή άφόρητη. Ελληνες πού οι θρόμοι από άθλιες υπάρξεις πού όχι μονάχα δεν έχουν πού να στεγαστούν και πώς να συντηρηθούν· οι ίδιοι αλλά δημιουργούν και για τους άλλους μια πνιγερή άτμόσφαιρα όπου ό οίκτος κυριαρχεί

και πολλές φορές η περιφρόνηση από τη μιá μεριά και τό μίσος από την άλλη.

Είναι φτωχοί οι Δήμοι, είναι η γενική άπάντηση, και είναι άδύνατο να συντηρήσουν τόσα άστυα όσα θά χρειάζονταν για να λειψει αυτή η πληγή της κοινωνίας, η έπαιτεία και η άλητεία.

Κι όμως πόσες φορές η επιδέξια νοικοκυρά, εκεί πού ό άντρας της άπελπισμένος έτοιμάζεται να τινάξει τα μυαλά του γιατί δεν καταφέρνει να ζήσει τα παιδιά του, κατορθώνει να φέρει μαζί τις δυό άκρες, να οικονομήσει από δω, να περιορίσει από κεί, και να συγκρατήσει έτσι τό σπιτικό της πού τραβοῦσε για τό γκρεμό.

Όλοι άναγνωρίζουν πώς ό Δήμος είναι ένα μεγάλο νοικοκυριό. Είναι λοιπόν φυσικώτατο να ζητά μέσα σ' αυτό η γυναίκα τό μερδικό της στην ευθύνη.

Άλλού οι δήμοι είναι όχι ό πατέρας αλλά η μητέρα της μεγάλης οικογένειας πού άποτελεί ό λαός. Αναλαμβάνει στοργικά να χορηγεί άπ' ευθείας γάλα άγνό κι άνόθευτο στους κατοίκους. Κάνει κοινά πλυντήρια όπου πλαινουν πολλές μαζί γυναίκες με εύκολίες και κοστίζει η πλύση λιγώτερο. Φροντίζει για τα παιδιά, για σχολικά συσσίτια και φροντίζει και για την ήθική τους μόρφωση, τους παρέχει τόπο για να παίξουν στο ύπαιθρο, κήπους, πρασιές, και όχι να είναι άναγκασμένα να ρουφούν μέσα στους βρώμικους δρόμους όλη τη σαπία πού τους δηλητηριάζει την ψυχή και τό σώμα. Σδλα αυτά τα έργα των δήμων, η γυναίκα είναι παντού ό σπουδαιότερος παράγων.

Ός τόσο στον τόπο μας συμβαίνουν περιεργα πράγματα. Για μερικούς είμαστε οι θεματοφύλακες της σοφίας, της ήθικης, του άνωτέρου πολιτισμού γιατί αντιπροσωπεύουμε τό φώς πού βγαίνει από την Ανατολή. Ιά άλλους είμαστε ένας λαός πού δεν είναι ώριμος ακόμα για καμιά γενναία άπολυτωτική χειρονομία.

Κι όλα αυτά τα μεγάλα, τα φουσκομένα λόγια για ναποκλείσουν τις γυναίκες από τί; Από την πρακτικώτερη και άπλούστερη εκδήλωση της θέλησης και της Ικανότητάς της σε πράγματα της καθημερινής ζωής. Ευτυχώς η λογική και η δικαιοσύνη δεν μπορούν παρα να επικρατήσουν στο τέλος, άργά η γρήγορα. Θά είναι κρίμα μονάχα να είμαστε σδλα οι τελευταίοι,